

VESTI IZ VASI

GLASILO OBČINE GORIŠNICA - ŠT. 3/LETNIK 2, julij 1998

Spoštovane občanke in občani občine Gorišnica

Približuje se tretji občinski praznik. Prvega smo praznovali po dobrem letu, odkar je nastala občina Gorišnica. Takrat smo bili polni želja, z veliko volje in energije, da bi željeno dosegli. Skupaj smo naredili načrte za posamezne vasi in celotno občino, kateri so bili smerokaz občini, županu, občinskemu svetu in občinski upravi.

Po slabih štirih letih dela in prizadevanj z veseljem ugotavljamo, da nam je z vašo pomočjo, spoštovane občanke in občani, veliko tega tudi uspelo. Ostalo nam je še veliko pomembnih nalog, ki pa bodo s skupnim delom lahko realizirane v prihodnjih letih.

Iskrene čestitke ob tretjem občinskem prazniku!

Predsednik občinskega sveta:

Stanislav Vojsk

voj.2

Župan občine Gorišnica:

Slavko Visenjak

Visenjak

PROGRAM PRIREDITEV OB 3. OBČINSKEM PRAZNIKU

PETEK, 17. JULIJ

Oš Gorišnica

ob 18. uri šahovski turnir

SOBOTA, 18. JULIJ

Športno igrišče v Gorišnici

ob 14. uri šahovska simultanka z Leom Gostišem
ob 15. uri košarkarski turnir trojk
ob 17. uri demonstracija juda
ob 18. uri roket
ob 20. uri nogometna tekma z občinskimi svetniki
ob 20.30 uri nogometni turnir vaških ekip

Gorišnica

ob 19. uri gasilska vaja GZ Gorišnica, pred vajo srečanje veteranov

NEDELJA, 19. JULIJ

večnamenska dvorana Cirkulane

ob 10. uri turnir v namiznem tenisu

igrišče v Cirkulanah

ob 12. uri odbojkarski turnir

Gorišnica

ob 14. uri 2. dan gasilcev in 70. letnica PGD Gorišnica

PONEDELJEK, 20. JULIJ

Tenis Žnidarič v Gorišnici

ob 15. uri teniški turnir dvojic

TOREK, 21. JULIJ

Dominkova domačija Gorišnica

ob 16. uri otvoritev obnovljene Dominkovo domačije

SREDA, 22. JULIJ

grad Borl

ob 9. uri začetek likovne kolonije

Moškanjci

ob 19. uri otvoritev avtomatskega varovanja železniškega prehoda v Moškanjcih

Gostišče Botra Gorišnica

ob 20. uri prireditev *MI IN VINO* s pokušnjo vin, kulturnim programom in družabnim večerom

ČETRTEK, 23. JULIJ

grad Borl - kapela

ob 20. uri slavnostna seja občinskega sveta s predsedniki VO, po slavnostni seji otvoritev informacijske pisarne

PETEK, 24. JULIJ

grad Borl

ob 18. uri osrednja proslava ob prazniku, podelitev občinskih priznanj
ob 19. uri odprtje likovne razstave po zaključku kolonije
ob 19.30 uri tradicionalni tek na Borl, štart v Cirkulanah

SOBOTA, 25. JULIJ

Gorišnica

ob 9. uri planinski pohod ob severni meji občine, start v Gorišnici

Lovski dom Placerovci

ob 15. uri uradni trening - športno streljanje na glinaste golobe

Sveta Ana

ob 18. uri križev pot

NEDELJA, 26. JULIJ

Sveta Ana

ob 8. uri tradicionalno romanje k sv. Ani

Lovski dom Placerovci

ob 8. uri tekmovanje ekip in posameznikov v športnem streljanju na glinaste golobe

MESEC JULIJ JE ZA GORIŠNIŠKO OBČINO MESEC PRAZNOVANJA, SAJ V ČAST OBČINSKEGA PRAZNIKA POTEKAJO ŠTEVILNE PRIREDITVE. DELA JE TOREJ VEČ KOT DOVOLJ, VENDAR SAMO DOBRO OPRAVLJENO DELO OMOGOČA MIREN IN ZASLUŽEN PREHOD V NOVO OBDOBJE. OD LANSKEGA PRAZNOVANJA SE JE ZGODILO TOLIKO POMEMBNIH STVARI, DA SE JIH TEŽKO VSEH SPOMNIMO, KLJUB TEMU PA SE ŠE SPOMNITE NEVIHTE IN SPLOŠNEGA DIRENDAJA OB NENADNEM MOČNEM VETRU, KI JE NA LANSKI PROSLAVI NA BORLU KLJUB POBOŽNIM ŽELJAM IN PRIPROŠNJAH V HIPU SPREMENIL SLAVNOSTNO PRIZORIŠČE V PRAVI KAOS. VETER JE POKAZAL SVOJO MOČ, PREVRNIL KULISE IN RAZMETAL ČRKE PO GRAJSKEM DVORIŠČU, DEŽ JE RAZMOČIL NASTOPAJOČE IN PRISOTNE, NAVLAŽIL DVORANSKE STOLE, KI SO POTEM, DOKLER SE NISO POSUŠILI, PUŠČALI MOKRE ODTISE, IN ZBEGAL VSE PRISOTNE. PA VENDAR, PROSLAVO SMO IZPELJALI, ČEPRAV MOKRI KOT MIŠI. SLABA VOLJA JE PO NEKAJ MINUTAH, KO SE JE STANJE NORMALIZIRALO, MINILA ŠE ŽUPANA, KI JE PRED TEM VES JEZEN ŠKRTAL Z ZOBMI, IN NA KONCU SMO VSI ZADOVOLJNI ZAPUŠČALI GRAJSKO DVORANO, KI NAM JE PONUDILA VARNO ZAVETJE PRED NEVIHTO IN OMOGOČILA IZVEDBO PROTOKOLARNEGA DELA PROGRAMA. ZAKAJ VSO TO PISANJE O PRETEKLOSTI, KO PA NAS V KRATKEM ČAKA NOVA PROSLAVA?

ZATO, DA SE SKUPAJ ZAVEDEMO MINLJIVOSTI ČASA, ZATO, KER SAMO S SKUPNIMI MOČMI LAHKO NEKAJ NAREDIMO, IN NENAZADNJE ZATO, KER NAM NIČ NE MORE PREPREČITI PRAZNOVANJA LETOŠNJEGA TRETJEGA OBČINSKEGA PRAZNIKA. PROGRAM PRIREDITEV JE BOGAT IN PONUJA SVOBODNO IZBIRO. DOBRO SI GA OGLEDJTE IN BODITE ZRAVEN, SAJ PRAZNIK OBČINE SLAVIMO ZA VAS IN Z VAMI!

PRIJETNO PRAZNOVANJE IN BRANJE VAM ŽELIM

UREDNIK PETER KIRIČ

VESTI IZ VASI je glasilo občine Gorišnica, ki glasilo tudi izdaja.
Uredništvo: *Peter Kirič, Tatjana Mohorko, Tanja Maroh in Stanislav Golc.*
Fotografije: *Tatjana Mohorko, Foto Laura*
Lektorica: *Dragica Petrovič*
Tehnično urejanje in tisk: *Florjančič Tisk d.o.o., Miklavž*
Naslov uredništva: *Občina Gorišnica, Gorišnica 54, 2272 Gorišnica*
Telefon: *(062) 708-062*

Po mnenju Urada vlade R Slovenije je občinsko glasilo **VESTI IZ VASI** šteje med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

Glasilo občine Gorišnica **VESTI IZ VASI** je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 1509.

ODPRTJE NOVIH PRIDOBITEV V OBČINI

ASFALTIRANE CESTE, VODOVOD IN ZDRAVSTVENI DOM

Samo v juniju je bilo v občini Gorišnica v uporabo predanih nekaj pomembnih pridobitev, predvsem v komunalni infrastrukturi, na vseh pa so občani pripravili bogate svečanosti. V haloškem naselju Gruškovcu so 19. junija odprli skoraj tri kilometre asfaltirane ceste, 24. junija so v Cirkulanh odprli moderno stavbo novega zdravstvenega doma in dan po dnevu državnosti, 26. junija, še vodovodni sistem med Tibolci in Zamušani ter 6 kilometrov asfaltiranih cest v naselju Zamušani. Skupna vrednost omenjenih naložb je blizu 170 milijonov tolarjev, občina pa je za pokritje investicij uspela pridobiti še denar iz državnega proračuna, na ministrstvu za zdravstvo in nekaj iz naslova za demografijo, pomemben prispevek pa so dodali še občani po pogodbah in opravili nekaj prostovoljnih ur dela.

HALOŠKE HRIBE POVEZUJE ASFALTNA CESTA

Občani v hribovitem naselju Gruškovcu so na asfaltirano cesto čakali nekaj let, predsednik tamkajšnjega vaškega odbora Franc Belšak, pa je povedal, da so krajani o lepi in lažje prevoznici govorili že pred letom 1990. Potem so imenovali gradbeni odbor, ki mu je najprej predsedoval Martin Brodnjak in v pomoč so mu bili še nekateri domačini. V prvi fazi so uspeli modernizirati cesto od Cirkulan do Kolariča, v drugem delu cesto od lovskega doma do kapele in pred dobrim mesecem so dobili še tretji kos modernizirane asfaltne ceste. Zadnji gradbeni odbor sta ob pomoči še nekaterih domačinov vodila Martin Žuran in Ivo Dernikovič, v Gruškovcu pa jim je s pomočjo občine in z lastnimi sredstvi uspelo asfaltirati slabe tri kilometre nekoč težko prevozne haloške ceste.

V Gruškovcu so namenu predali asfaltno cesto

Na svečanosti ob odprtju ceste v Gruškovcu, ta je bila pri hiši Dernikovičevih v Gruškovcu 15, se je zbralo veliko domačinov, lastnikov vinogradov in vseh tistih, ki imajo radi haloške hribe. V pristni haloški govorici sta prireditelja začela Hanzek in Micika, prepevali so ljudski pevci KPD iz Cirkulan, kulturni program pa je bil še bogatejši in zanimivejši z mladimi pevci Moniko, Teo in Maticem. Svečano je vrstico ob pomoči prizadevnih domačinov prerezal župan Slavko Visenjak, blagoslov ceste pa je opravil dekan Emil Dreu.

Na slovesnosti v Gruškovcu je župan Visenjak povedal, da so v občinskem svetu v zadnjem letu uspeli zagotoviti nekaj proračunskih sredstev za modernizacijo ceste in izpeljati zahtevno investicijo, ki je vredna 48,5 milijona tolarjev. K naložbi je država prispevala 10 milijonov, dobrih 5 milijonov so zbrali domačini po pogodbah, ostanek pa, saj investicija še ni v celoti pokrita, bo morala primakniti domača občina. Prebivalcem enega od večjih naselij na cirkulanskem območju občine pa je župan zaželel prijetno in varno vožnjo po modernizirani cesti.

V CIRKULANAH MINISTER ZA ZDRAVSTVO DR. MARJAN JEREB

Moderna stavba zdravstvenega doma sredi Cirkulan je prav gotovo velika pridobitev za Haloze, dragocenejša pa je tudi zato, ker je stara stavba v neposredni bližini že odslužila svojemu namenu in bi jo le stežka obnovili. Sicer pa so se o novogradnji, še prej pa o adaptaciji starega zdravstvenega doma v Cirkulanh pričeli pogovarjati leta 1995, ko so svoj problem predstavili tudi na ministrstvu za zdravstvo, kjer jim je prisluhnila državna sekretarka, primarij dr. Dunja Piškur Kosmač. Za dosti bolj primerno rešitev se je pokazala novogradnja, saj bi obnova stare zgradbe zahtevala prav toliko denarja, če ne še več.

Otvoritev novega zdravstvenega doma v Cirkulanh

Ministrstvo za zdravstvo je obljubilo finančno pomoč pri novogradnji v višini 40 odstotkov, temelje za nov zdravstveni doma pa so v Cirkulanh postavili v

lanskem letu. Še pred pričetkom izgradnje je morala gorišniška občina odkupiti del zemljišča od KK Ptuj in KZ Ptuj, v občinskem proračunu pa zagotoviti potrebna sredstva za pokritje investicije. Gradnjo zdravstvenega doma je spremljal gradbeni odbor, pomagala je tudi komisija za zdravstvo pri občinskem svetu, ki jo od vsega začetka uspešno vodi dr. Zlatko Sok. Vse odločitve pa so bile na strani občinskega sveta, ki je ocenil, da so sodobni prostori za potrebe osnovnega zdravstva in zobozdravstva na območju Cirkulan še kako potrebni. Po zadnjih podatkih je naložba vredna 45 milijonov tolarjev, v prostorih pa že dela zasebna ambulanta splošne prakse dr. Mile Saftič in zasebna zobozdravstvena ambulanta.

Potrebno je dodati, da so vsi prostori sodobno opremljeni in narejeni po zadnjih zdravstvenih standardih, nova stavba pa ima v zgornjem delu še dve prazni mansardni stanovanji, ki sta sicer v lasti občine.

Na svečanosti ob odprtju zdravstvenega doma v Cirkulanah je bil tudi minister za zdravstvo dr. Marjan Jereb, ki je obljubil pomoč gorišniški občini pri pokritju investicije, sicer pa pohvalil tiste, ki so zaslužni za novozgrajeni objekt in poudaril, da sta šola in zdravje bistveni za dobro, predvsem pa dostojno življenje ljudi. Z zadovoljstvom je nove prostore zdravstva pozdravil tudi direktor ZD Ptuj dr. Henrik Žlebnik in omenil potrebo po dobrem sodelovanju na področju zdravstva, četudi bosta v novih prostorih delali zasebnici. Nov zdravstveni dom v Cirkulanah je blagoslovil dekan Emil Dreu, domačini pa so pripravili tudi krajši kulturni program z nastopom učencev tamkajšnje OŠ, mladih tamburašev in pevcev iz vasi.

MINISTER ZA PROMET IN ZVEZE MAG. ANTON BERGAUER NA SLOVESNOSTI V ZAMUŠANIH

Na drugem koncu občine Gorišnica, v naselju Zamušani, so v juniju prav tako slavili, saj so namenu predali dve pomembni pridobitvi; vodovod in nekaj kilometrov asfaltiranih cest. Oboje so v Zamušanih združili in na enem mestu predali v uporabo, svečano vrvico pa je poleg predsednika vaškega odbora Zamušani, Davorina Kelenca, svetnika iz Zamušanov Alojza Žihra in gorišniškega župana Slavka Visenjaka, prerezal minister za promet in zveze, mag. Anton Bergauer, ki je bil tistega dne na obisku v občini. Domačini so pripravili bogato svečanost s kulturnim programom, ogled cest in kraja, blagoslov novih pridobitev pa je opravil farni župnik Ivan Holobar. Pripravili so tudi kulturni program z vaškimi pevkami, z nastopom mladega harmonikarja Primoža Kelenca in mladih pevcev, tistega dne pa so se oglasili še v vinogradniški kleti pri Cvitaničevih, domači gasilci pa so pripravili hidrantno vajo.

Župan Slavko Visenjak je v svojem nagovoru omenil, da so bili Zamušančani prvi med vasi v občini, ki so

že na začetku vedeli, kako se je treba vključiti v programe občine.

Minister Bergauer pri ogledu prečrpalnice v Zamušanih

V program razvoja so si zadali izgradnjo vodovodnega sistema med naseljema Tibolci in Zamušani ter modernizacijo cest na območju celotnega naselja. V treh letih so pridobili oboje in pri tem je še posebej pohvalil domačina, sicer v občini odgovornega za področje komunalne infrastrukture, Slavka Bratuša. Župan Visenjak je povedal, da je vrednost del pri vodovodu ocenjena na 45 milijonov tolarjev in je le-ta speljan na trasi 10 kilometrov, iz sistema pa že črpa vodo 120 gospodinjstev, med tem ko pa vrednost del pri modernizaciji cest znaša 35 milijonov tolarjev. Občani sami so pri investiciji pomagali z 12 milijoni tolarjev zbranih sredstev po pogodbah.

Odprtje moderniziranih cest v Zamušanih

Davorin Kelenc, predsednik VO Zamušani, je večkrat poudaril, da sta obe pridobitvi izrednega pomena, saj so se prebivalci tega naselja za vedno poslovili od blatnih cest in pomanjkanja vode. Na cestah so večino zemeljskih del opravili v lastni režiji, na sedanjo plast asfalta pa bodo fini sloj dodali v prihodnjih letih. Kelenc je povedal, da so vodovodno omrežje gradili po višinskem delu Zamušanov, zgraditi so morali tudi prečrpalnico, seveda pa se lahko sedaj na vodovodni sistem priključijo tudi druga gospodinjstva, ki še tega niso storila. V prihodnje si v Zamušanih želijo le še cestne razsvetljave, saj jim v vasi ne sveti nobena luč in še najbolj zavarovanje železniških prehodov, za kar si prizadevajo že vrsto let.

Mag. Anton Bergauer je bil je v svojem govoru skromen, obljubil pa je, da bo ministrstvo pomagalo pri izgradnji še zadnjega dela pločnika v Moškanjcih in tudi pri izgradnji zavarovanih železniških prehodov na območju Zamušanov, kjer bodo sedaj že zagotovo gradili nadvoz.

TM

NA ZADNJIH DVEH SEJAH OBČINSKEGA SVETA

SVETNIKI ZA POKRAJINO S SPREMEMBO IMENA

V mesecu juniju in juliju so se člani občinskega sveta v občini Gorišnica ponovno sestali, na prvi seji pa na dolgo in široko razpravljali o predlogu ustanovitve pokrajine Spodnje Podravje s Prlekijo. Sejo so najprej začeli na velikem gradbišču pri OŠ Gorišnica, kjer poteka izgradnja večnamenske dvorane, ki bo že jeseni ena večjih pridobitev novonastale občine. Potek izgradnje večnamenskega objekta in podrobno obrazložitev o njegovi urejenosti je svetnikom predstavil Slavko Bratuša, v občini odgovoren za področje infrastrukture, svetniki pa so si objekt v izgradnji tudi v celoti ogledali in se seznanili z vrednostjo naložbe. Le-ta v prvi fazi znaša 390 milijonov tolarjev, sicer pa je že lep čas objekt pod streho. Z njim bo občina pridobila 1300 kvadratnih metrov sodobnih površin, v novih prostorih bo tudi knjižnica, dvorana bo sprejela s podaljškom tribune tudi do 800 gledalcev, po zagotovilih izvajalca pa bo objekt začel služiti svojemu namenu 1. septembra letos, ko bo tudi uradna otvoritev.

Na seji občinskega sveta smo pozneje slišali, ta se je pozneje nadaljevala na sedežu občine, da se v neposredni bližini večnamenske dvorane gradi tudi čistilna naprava, na katero bodo vezane tudi nekatere sosednje zgradbe, za omenjena dela pa bo občina potrebovala dodatnih 13 milijonov tolarjev. Župan Slavko Visenjak je na seji poudaril, da je letošnji občinski proračuna preskromen za dokončanje vseh

investicij, skoraj 20 milijonov pa še dolgujejo občani po pogodbah, ob tem je občinskemu svetu predlagal najetje premostitvenega kredita za finančno pokrivanje investicij v vrednosti 170 milijonov tolarjev, občina pa naj bi kredit najela pri izvajalcu del v občini, Gradisu Gradnje Ptuj. Svetniki so se strinjali z najetjem kredita, saj so bili enotnega mnenja, da bodo le tako lahko dokončali še nekatere odprte investicije: izgradnjo pločnika, večnamenske dvorane, za izgradnjo šolskega prizidka v Cirkulanah, vodovoda v Halozah, zapornic čez nezavarovane prehode, zdravstvenega doma, sredstva pa bodo potrebovali tudi za nekatere manjše investicije.

Še preden pa so svetniki pričeli redno junijsko sejo, so vse politične stranke v občini podpisale politično deklaracijo za ustanovitev pokrajine Spodnje Podravje s Prlekijo, dokončna odločitev pa bo tako sprejeta v parlamentu. Mnenja svetnikov v razpravi so bila različna, pojavljala so se tudi vprašanja o tem, koliko bo občino pokrajina stala, ali je to dobra pot povezovanja med občinami in kaj neki pokrajina pomeni za prihodnost občine. Svetniki so se strinjali, da je pokrajina prav gotovo dober predlog, saj so lahko samo združene občine močnejše do države, regija ali pokrajina pa pomeni, da se občina lahko pojavi tudi v vlogi gospodarja. Slišali smo tudi mnenje, da je govoriti o pokrajini še nekoliko prehitro za majhno občino, kot je Gorišnica, da še pri tem sploh niso jasna merila o tem, kaj spada v pokrajino in kaj mora ta zagotavljati (srednje in visoko šolstvo, zdravstvo, stanovanja...). Sicer pa so se gorišniški svetniki po daljši razpravi vendarle odločili podpreti sklep (pismo o nameri) o ustanovitvi pokrajine Spodnje Podravje s Prlekijo, dodatno pa so sprejeli še en sklep, s katerim želijo spremembo imena pokrajine, h kateremu naj se doda tudi ime Haloze.

NAZADNJE O PROGRAMU 3. OBČINSKEGA PRAZNIKA

2. julija so se svetniki občine Gorišnica ponovno sestali, takrat pa največ časa namenili razpravi o pripravah na praznovanje 3. občinskega praznika, ki ga občina Gorišnica tudi letos praznuje na god sv. Ane, 26. julija. Sprejeli so obsežen program vseh prireditev, ki so posvečene prazniku občine in te se bodo začele že teden dni pred osrednjo svečanostjo, ki bo v petek, 24. julija, na gradu Borlu. Svetniki so poleg programa ob 3. občinskem prazniku sprejeli še sklep o podelitvi listine častnega občana ter o podelitvi plaket in listin občine, ki bodo podeljene na osrednji proslavi ob občinskem prazniku.

Poleg razprave o pripravah na praznovanje praznika občine so imeli gorišniški svetniki na dnevnem redu še nekatere predloge in pobude, potrdili pa so tudi osnutek sprememb in dopolnitev statuta občine. V juliju se bodo svetniki sestali še enkrat, takrat na svečani seji ob prazniku občine v obnovljeni kapeli na gradu Borlu.

TM

VAŠKI ODBOR OKIČ – SLATINA

Nehalo je deževati, ko sem se odpravljala v Mali Okič. Cesta je bila mokra, za trenutek je posijalo sonce. Pot me je vodila navkreber in pravo smer so mi pokazale lepo oblikovane table "MALI OKIČ – SLATINA". Gospod Rajko Lesjak, predsednik VO, me je že čakal in imel pripravljen zapisnik o svojem delu v odboru.

Ta pravi takole: "Če bi začeli s potekom prireditev, moram najprej omeniti, da smo silvestrovanje za dobršen del krajanov Okiča in Slatine pripravili na Davekovi domačiji. Tukaj so nas obiskali ljudski pevci in godci, ki so nam zapeli nekaj novoletnih in domačih pesmi. Krajanje Okiča in Slatine smo pevce pogostili po stari haloški navadi. Isti pevci so nam prepevali tudi pesem o treh kraljih, kar je kabelska televizija tudi posnela.

V mesecu februarju smo krajanje pripravili domače kolone po starih haloških navadah. Kolin se je udeležilo 50 gostov, vse od Cirkulan pa do Maribora. Za časa pusta je skupina oračev iz Okiča sodelovala na otvoritvi ptujskega karnevala, obiskali pa smo tudi Šoštanj, Celje, Maribor in navsezadnje tudi fašenk v Cirkulanah. Zaključek pustnih vragolij smo končali s pokopom fašenka v Celju.

V mesecu aprilu smo pripravili delovno akcijo urejanja okolja, katere se je udeležilo veliko domačinov in vikendašev.

Urejali smo bankine, odstranjevali vejevje, ki je štrlelo na cesto, polagali kanale za odvodnjavanje meteornih voda, pa tudi okolico smo očistili z odvozom kosovnih odpadkov v Dolane.

V začetku mesecu maju smo pripravili že naš tradicionalni vaški kres, ki se ga je udeležilo precej ljudi iz celotne občine Gorišnica. Kres pripravljamo že od leta 1990 in ga je posnela tudi KTV Gorišnica.

V začetku junija smo sodelovali na vinskem sejmu v Ljubljani, kjer smo postavljali naš klopotec – simbol haloških vinorodnih območij. Sodelovali smo tudi na POP poroki na kmečkem turizmu Emeršič v Gradiščah.

Ne smemo pa pozabiti tudi na gradnjo vodovoda, ki poteka po našem območju, saj so dela glavnega vodovoda že končana. Krajanje Pristave, Slatine in Pohorja pa že nestrno čakamo na prve kaplje vode iz naših pip, saj bo to naša največja pridobitev in bogastvo za naš kraj."

Opazovala sem okolico in občudovala lepote narave. Pogled je segal daleč v neznano in Rajkova mama mi je prijazno pojasnila, da je tam zadaj že Hrvaška. Nebo je bilo svetlo, rdeče obarvano od zahajajočega sonca, kot da se stikata nebo in zemlja.

"Aja, pa še to zapišite," je dodal Rajko, "da bomo v drugi polovici avgusta organizirali postavitve klopotcev na cesti klopotcev. Vse klopotce na trasi bomo postavljali hkrati, zato že sedaj prisrčno vabim vse ljudi dobre volje, da se nam pridružijo."

"Bom," sem odvrnila. "Hvala vam Rajko. Želim vam veliko zdravja, saj vam dobre volje in optimizma skupaj z domačini ne manjka."

Le to sem pozabila vprašati, odkod izvirata imeni Mali Okič in Slatina. Pa drugič.

TANJA MAROH

PREDSTAVLJAMO VAM VAS MURETINCI

NAJPREJ BODO UREDILI OKOLICO, POTEM ŠE ZADRUŽNI DOM

Muretinci so precej razvejana vas, od centra občine oddaljeni kakšne tri kilometre, vas je se nahaja v neposredni bližini gradu Borl, ki je iz vasi lepo opazen, Muretinci pa mejijo tudi na sosednjo mestno občino Ptuj in se stikajo z naseljem Stojnci. Vas je majhna, sestavlja jo blizu 100 hišnih števil in v Muretincih živi blizu 460 ljudi. Muretinci so daleč naokoli poznani po lepem, obnovljenem dvorcu iz 17. stoletja, ki pa po

nekaj letih ponovno kliče po obnovi, posebnost kraja pa je tudi dom za ostarele občane.

Ko želiš kaj izvedeti o kraju samem, o njegovem razvoju v zadnjih treh in pol letih, pa o načrtih tamkajšnjih krajanov, potem moraš preprosto o tem povprašati predsednika vaškega odbora Jožeta Rožmarina. V odboru mu pomagajo še: Jerica Fistravec, Janez Kreiger, Janez Tomažič in Janko Erhatic, občasno pa tudi Janko Strelec, prav ta odbor pa je sestavil program dela in želja vaščanov Muretinci. Jože Rožmarin pravi, da se že nekaj časa pozna, da so Muretinci v novi občini, saj se je v vasi tudi nekaj več naredilo kot prejšnja leta, pa še krajani so začeli bolj skrbeti za urejenost svoje vasi.

V vasi so dobili novo asfaltno prevleko, naredili vaško razsvetljavo, nekaj gospodinjstev je dobilo telefonske priključke, priključili so se na kabelski sistem v občini in v vasi uredili tudi avtobusno postajališče. Prav kmalu nameravajo na enem in drugem koncu vasi postaviti tabli z dobrodošlico v kraju, še naprej bodo urejali vas, predvsem pri združnem domu. Sicer pa sta na vrsti za obnovo prav združni dom (ta je v precej slabem stanju) in gasilski dom pri vaški lipi, ki danes služi kot gasilka garaža in je ena lepših še ohranjenih starejših zgradb v vasi.

»Nekaj smo naredili, vendar smo odvisni od sredstev, ki jih dobimo iz občinskega proračuna, poleg urejenosti kraja, pa je največja želja ljudi v Muretincih ta, da bi enkrat za vselej obnovili združni dom, kjer

imamo tudi edino vaško dvorano. Mojstri že izvajajo mizarska dela, obnoviti bomo morali še celotno ostrešje, tam pa bomo pridobili še tri stanovanja.

Jože Rožmarin

Moram povedati, da nam pri tej obnovi pomaga občina, veliko gasilci, nek del je prispevala tudi vaška skupnost. Kmalu se bomo lotili še ureditve cestnih bankin, potem pa bi radi, če bo za to dovolj sredstev, preplastili še prostor pred združnim domom. Muretinčani radi povemo, da imamo v kraju dom upokojencev, ki je lepo urejen, da imamo svoje gasilsko društvo, nekoč je bilo aktivno tudi prosvetno, da imamo aktiv kmečkih žensk v okviru katerega delujejo tudi ljudske pevke. Imamo še kmetijsko zadrugo, trgovino in bistro, drugih poslovnih prostorov pa v vasi skoraj ni najti. V naši vasi se ljudje pretežno ukvarjamo s kmetijstvom, zato tudi nimamo kakih večjih privatnih podjetij. Nekajkrat na leto poskrbimo tudi za družabno življenje na vasi, saj ob večjih praznikih pripravimo veselice in poleg druženja tudi kakšno proslavo. Vedno znova pri vodstvu naše občine opozarjamo na dvorec Muretinci, ki je že vsaj štiri leta zaprt, v njem ima dom upokojencev le še jedilnico, zato pa dvorec propada. To se še posej lepo vidi od blizu, čeprav je na daleč prijeten na pogled in za naš kraj zelo zanimiv. Ne vemo, kdo bo v prihodnjih letih poskrbel za njegovo prenovo, saj si nikakor ne bi želeli, da bi ga pustili kar propadati,« je še povedal Jože Rožmarin.

Pohvale vredna so torej dejanja Muretinčanov, ki pričenjajo bolj skrbeti za urejenost svoje vasi, opozarjajo na propadanje dvorca, ki ga že načenja zob časa, imajo pa tudi dovolj načrtov za razvoj in bodočnost svoje vasi. Zaželim jim uspešnega dela in mnogo denarja, ki ga bodo pri vsem še najbolj potrebovali, volje do dela pa imajo nekateri v vasi tako zmeraj dovolj.

TM

Predsedniku občinskega sveta Stanislavu Vojsku se opravičujemo za napako objavljeno v prejšnji številki Vesti iz vasi. Pomotoma smo v članku zapisali ime stranke, katere član ni Stanislav Vojsk. Namesto SLS bi morale pisati SKD.

Uredništvo

GOSTÜVAJE NA DOMINKOVI DOMAČIJI

VZELA STA SE MIRAN FORŠTNARIČ IN IRENA KOLARIČ

Pri Dominkovih v Gorišnici so se junija ženili. Blizu 300 let stara in obnovljena hiška je bila na dan poročnega slavlja odeta v praznično preobleko in lepo okrašena. Na domačiji so sneli hišno številko, ljudje so prinašali darila, na dvorišču je bilo vse bolj živahno, tako kot nekoč - v starih časih, pa še gostüvanjci so prihajali. Po starih ljudskih običajih sta se na kmečkem gostüvaju v Gorišnici vzela domačina Miran Forštnarič in Irena Kolarič, cerkveni obred poroke pa je v farni cerkvi opravil župnik Ivan Holobar.

Stara domačija sredi Gorišnice je bila na sončno nedeljo (šele pozno popoldne je gostüvanjem zagodlo vreme) prizorišče velike prireditve, ki so ji v občini nadeli ime Gostüvaje v Gorišnici in naj bi z leti postala tradicionalna. Domačija je bila na gostüvaja dan vsa praznična, tam se je zbralo mnogo ljudi in nastopajočih, brez katerih zanimive prireditve - narejene po starih običajih, nikakor ne bi bilo. Ko pa so zapeli mladi fantje in ko so dekleta nevesti zapele deklinščino, potem je bilo treba izbrati samo še nevesto. Na domačiji pa se tudi na dan poroke niso dali motiti; nekateri so sekali drva, drugi zajemali vodo iz domačega vodnjaka, trli šibje, klepali koso, dekla pa je vozila dojenčka v toligah, ženinov starešina pa je barantal za nevesto. Miran je takrat že dobro poznal svojo izbranko Ireno. Za dobro voljo so poskrbeli ljudski muzikantje, za veselje kopjaši in vsi drugi gostüvanjci. Skupaj so se s paruči odpravili še v farno cerkev, samo da bi bila zakonska zveza sklenjena pred ljudmi in pred Bogom trdna, v cerkvi pa sta si mladoporočenca obljubila večno ljubezen in zvestobo.

Lepo okrašena in bogata je bila tudi poročna miza, na kateri ni manjkalo bosmanov (pletenic) in poročne torte, z mladim parom pa so gostüvanjci potem še rajali pozno v noč. Gostüvaje so naredili bolj veselo in zabavno še številni nastopajoči iz domačih kulturnih društev. Največ zaslug pri pripravi gostüvaja ima prav

gotovo Boštjan Rihtar, ki je okrog sebe znal zbrati sposobne in ustvarjalne ljudi, domačin in gledališki ustvarjalec Lojze Matjašič pa je bil tisti, ki je spisal in pripravil scenarij za dokumentarec pod naslovom Gostüvaje - kmečka gostija v Gorišnici. Še pred uradno ohcetjo sta se mladoporočenca Miran in Irena preizkusila v vlogi igralcev, saj sta s številnimi domačini in nastopajočimi teden dni pred svojo poroko z znanim ptujskim snemalcem Tinčkom Ivanušem posnela material za dokumentarni film o gostüvaju, ki ga bo predvajala TV Slovenija.

Stara domačija pa je bila na dan poročnega slavlja znova občudovana, obiskovalcem prireditve pa je ponudila razgledovanje, prijetno počutje v naravnem in domačem okolju in zraven zanimive spominke, ki se bodo v prihodnje ponujali tudi drugim obiskovalcem na domačiji. Vrata obnovljene in najstarejše še ohranjene panonske domačije na Slovenskem bodo Gorišničani s krajšo svečanostjo odprli 21. julija, v dneh praznovanja 3. občinskega praznika.

TM

V KAPELI NA GRADU BORLU TUDI POROKE

Življenje se vrača tudi na grad Borl, bi lahko dejali. Samo v zadnjih mesecih so v grajski stavbi obnovili štiri galerijske prostore in jih opremili z žarometi, preurejen je en del dvorišča z novimi tlakovci in čisto novo podobo ima tudi baročna grajska kapela sv. Trojice iz leta 1647. Zaprta je z mogočnimi železnimi vrati, ki jih je lepo izdelal mojster kovaštva Franc Slodnjak iz Dornave, tako da je pogled v notranjost kapele mogoč vsakemu obiskovalcu, zadnji del grajske kapele pa bo v prihodnje služil poročnim obredom.

V borlski kapeli naj bi vsako nedeljo imeli tudi svete maše, ki jih bo vodil župnik iz fare sv. Barbara iz Cirkulan. Občina Gorišnica, njen župan Slavko Visenjak, ima namreč pooblastilo Upravne enote Ptuj za sklepanje zakonskih zvez in prvi par, ki se je poročil na gradu Borlu, sta bila mladoporočenca Natalija Veselič in Gregor Martinjak iz super pop poroke.

Posebej za to priložnost sta bila izbrana v nedeljski televizijski oddaji Stojana Auerja na POP TV. Druga poroka, ki je bila sklenjena v soboto, 4. julija, pa je bila še posebej svečana, saj sta se v grajski poročni dvorani in kapeli poročila Irena Kolarič in Miran Forštnarič, letošnji par z gostujava na Dominkovi domačiji.

Prva poroka v obnovljeni kapeli na Borlu

Poleg mednarodnega tabora Idriart, ki poteka na Borlu v tem mesecu, se v prihodnjih dneh obeta druga likovna kolonija, ki se je udeležujejo priznani likovni ustvarjalci iz Slovenije in tujine (začela se bo 22. julija, razstava pa bo odprta v petek, 24. julija). Jeseni pripravila etnografski krožek iz OŠ Gorišnica, ki je pred koncem letošnjega šolskega leta pripravil zanimivo in zelo bogato raziskovalno nalogo pod naslovom Borl in okoličani, okroglo mizo, kjer bo mogoče kaj več izvedeti o borlskem biseru nad Dravo.

Mladi raziskovalci o Borlu in okoličanih

Poleg župana Slavka Visenjaka in svetnikov občine Gorišnica ima veliko zaslug pri zdajšnjih smernicah za obnovo borlskega gradu in za njegovo bodočnost Boštjan Rihtar, pri raziskovalni nalogi pa je bil v strokovno oporo še trem osmošolcem (bodočim srednješolcem) in enemu sedmošolcu: Alešu Belšaku, Damiru Kelencu, Davidu Soku in Gregorju Visenjaku. Zaključke raziskovalne naloge, glavne poudarke in kaj

mladi menijo o sedanjosti in bodočnosti Borla pa bomo lahko slišali že jeseni na okrogli mizi. Za zdaj mladi le opozarjajo, da grad propada, da mu je potrebno pomagati in mu dati nove energije, kajti zanimanja zanj je že sedaj veliko.

Upamo lahko samo, da bo pri nadaljni obnovi, ki bo zagotovo trajala še leta in leta, pomagala tudi naša država kot lastnica gradu, saj ima gorišniška občina borlski grad, ki je proglašen za spomenik I. stopnje, le v upravljanju.

TM

FESTIVAL IDRIART BORL 98

Letos že četrtoč gostimo mednarodno medkulturno organizacijo IDRIART na gradu Borlu, kjer poteka festival od 9. do 17. julija. Dobri poznavalci prejšnjih Idriartovih festivalov lahko ugotovijo, da bo letošnji festival časovno precej krajši kot je bil prejšnja leta. Seveda bo s tem bistveno manj nočitev, s tem pa tudi manjši turistični priliv (prehrana, pijača in ostala potrošnja, ki je prejšnja leta preseгла 100.000 DEM). Glede na dejstvo, da se festival bliža koncu, lahko zatrdim, da je vsebinsko letošnji festival po kakovosti prav gotovo na ravni prejšnjih, če še ne na višji. Predstavitev MAORSKE KULTURE (Nova Zelandija) in labirint Gabriela Hernandezza sta gotovo dogodka, ki bi ju bili veseli v vsakem turističnem kraju, saj predstavljata kulturo drugega dela sveta z vso modrostjo, ki jo maorski domorodci prenašajo iz roda v rod že stoletja, in labirint, v katerem se nevede srečujemo s svojo podzavestjo.

Morda velja ponovno omeniti pomen te medkulturne izmenjave, saj glede na dosedanje izkušnje ta bogati tako tiste, ki pridejo na festival iz drugih držav, kot tudi tiste, ki prihajamo iz našega kulturnega okolja. Sprejemanje te različnosti pomeni tudi bogatenje naših osebnih izkušenj. Ostale dejavnosti so nadaljevanje Pogačnikovega razvijanja medčloveških odnosov skozi kulturo, seveda ob mednarodni udeležbi.

Skratka letošnji IDRIART ostaja zvest svoji vsebini z bogatim kulturnim programom, mednarodno udeležbo in zagnanimi entuziasti, ki vztrajajo na gradu, od katerega je že marsikdo dvignil roke, glede na žalostno podobo gradu v zadnjih dvajsetih letih.

KARMEN ŠTUMBERGER in
ANDREJ HORVAT

GORIŠNIŠKI OSNOVNOŠOLCI SO Z RAZISKOVALNO NALOGO MARGETNČANI IN TAMBURAŠKA GLASBA OSVOJILI SREBRNO PRIZNANJE

Tamburaška skupina iz Gorišnice je lansko leto praznovala stoto obletnico delovanja, kar je spoštovanja vreden jubilej. V preteklosti je domala v vsaki vasi obstajala tamburaška skupina, v današnjem času, pa so te zgolj redkost. Na področju občine Gorišnica delujeta dve; že omenjena in tamburaši v Cirkulanah, ki bodo v kratkem prav tako praznovali okrogli jubilej 100-letnico prosvetnega društva. Na lanski reviji ob 100 – letnici so tamburaši in tamburice navdušili mlade raziskovalce, ki so se odločili, da bodo ta ljudski instrument, ki je bil k nam prinešen iz Turčije, podrobneje raziskali. Zato so mladi radovedneži dodobra prevetrili stare zapise, fotografije in zapisali spomine o delovanju gorišniške tamburaške skupine, pri čemer so jim izdatno pomagali aktivni tamburaši, nekatere podatke pa so pridobili iz arhiva na Ptuj. Pod mentorskim vodstvom neumorne pedagoginje gorišniške šole SLAVICE CVITANIČ, ki poklicno ljubezen na zanimiv način prenaša na mlade, so se naloge lotili ANA DOBAJA, KATJA GOLOB in DOMINIK CVITANIČ.

V prvem delu naloge so raziskali izvor tamburic, obliko in zgradbo, način igranja nanje, vrste in njihove značilnosti. Tako so želeli tamburice čim bližje predstaviti mladim, ki o teh instrumentih še morda ne vejo dovolj. V drugem delu pa so predstavili tamburaško skupino iz Gorišnice, z vsemi ustnimi in pisnimi viri od davnega leta 1897 naprej, na kar so

tamburaši še posebej ponosni. Skozi vso šolsko leto so pridno zbirali material in v letošnjem maju svojo raziskovalno nalogo uspešno zagovarjali, saj so zanj dobili srebrno priznanje. Na natečaj biroja za strateško - tehnološki razvoj (BISTRA), ki je bil organizator regijskega srečanja mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja, Prlekije in Prekmurja, je prispelo preko petdeset raziskovalnih nalog, kar potrjuje uspešnost in zagnanost mladih raziskovalcev gorišniške osnovne šole. Upajmo in želimo si, da bodo tudi v bodoče našli zanimive teme iz preteklosti, ki bi jih bilo (in jih je potrebno) obdelati za sedanjost in prihodnost naroda, kot je slovenski.

P.K.

ŽUPAN PRIPRAVIL SPREJEM ZA ODLIČNJAKE

Šolsko leto 1997/98 je že za nami, učenci obeh osnovnih šol v občini Gorišnica pa v tem vročem poletnem času veselo in brez »šolskih« skrbi počitnikujejo. Za nekatere je bil zaključek šolskega leta uspešen, za druge malo manj in ti bodo imeli novo priložnost že jeseni, ko se začneja še eno šolsko leto. Tiste najboljše osmošolce - odličnjake iz OŠ Gorišnica in OŠ Cirkulane pa je v zadnjih dneh pouka na gradu Borlu znova sprejel župan Slavko Visenjak. Odličnjaki so ob tej priložnosti prejeli priložnostna darila, skupaj poklepetali, župan pa jim je zaželel novih uspehov pri nadaljevanju šolanja.

ODLIČNJAKI OSMIH RAZREDOV OŠ GORIŠNICA

- Aleš Belšak je bil vsa leta odličen učenec, sodeloval je na kvizu Društva za oralno zdravje v Slovenj Gradcu, v televizijski oddaji Pod Klobukom in bil uspešen pri pripravi raziskovalne naloge Grad Borl in okoličani.

- Damir Kelenc je bil vsa leta odličen učenec, tudi on je sodeloval na kvizu Društva za oralno zdravje, potem v TV oddaji Pod klobukom, kjer so Gorišničani premagali ekipo OŠ Košana in bil uspešen pri pripravi raziskovalne naloge Grad Borl in okoličani.

- David Sok je bil vsa leta odličen učenec, prejel je srebrno Cankarjevo priznanje, osvojil drugo mesto za skeč na prireditvi ob Dnevu oralnega zdravja v Slovenj Gradcu, sodeloval je - TV oddaji Pod klobukom in tudi on je pomagal pri pripravi raziskovalne naloge Grad Borl in okoličani.

- Matej Kokol je bil vsa leta odličen učenec.

- Saša Brodnjak je bila vseh osem leta odlična učenka.

- Nina Podgoršek je bila vsa leta odlična in osvojila je tudi zlato Cankarjevo priznanje.

- Katja Golob je bila vsa leta odlična, prejela je srebrno Preglovo priznanje in sodelovala pri oblikovanju raziskovalne naloge »Margetnčani in tamburaška glasba«.

- Jernej Žohar je bil vsa leta odličen, osvojil je zlato in srebrno Vegovo priznanje in srebrno Preglovo priznanje.

- David Muršič je bil odličen učenec prva in zadnja tri leta.

- Aleš Belšak, Damir Kelenc, David Sok, Jernej Žohar in David Muršič so bili tudi odlični športniki kot posamezniki in ekipno.

ODLIČNJAKI OSMIH RAZREDOV NA OŠ CIRKULANE

- Dejan Emeršič je poleg odličnega uspeha osvojil še srebrno Vegovo priznanje, srebrno Cankarjevo in srebrno Preglovo priznanje.

- Liljana Hromek

- Matej Kelc

- Boštjan Kojc

- Daniela Korošec

- Mihaela Notersberg

Vsi ti učenci so poleg odličnega uspeha osvojili še zlata priznanja za Zgodovinsko nalogo.

- Primož Horvat je bil odličen in je osvojil še zlato Cankarjevo priznanje.

- Nataša Kolednik je bila odlična, osvojila pa je še zlato Cankarjevo priznanje in zlato priznanje Vesele šole.

- Uroš Vršec je bil odličen učenec.

- Andrej Žula je bil odličen učenec.

POSTAVITEV TEMELJNEGA KAMNA ZA PRIZIDEK K OŠ CIRKULANE

Prazniki v občini Gorišnica se vrstijo drug za drugim. Otvoritve novih pridobitev na področju infrastrukture in drugih družbenih in skupnih objektov na terenu nam to le še dodatno dokazujejo.

V Cirkulanah je bil zelo pomemben praznik 15.05.1998. Postavljal se je temeljni kamen za prizidek k osnovni šoli Cirkulane, ki že 200 let potrjuje, da tukaj živimo in se rojevamo popolnoma enakovredni današnji državljani naše Slovenije, saj je osnovno šolstvo v Cirkulanah staro že dvesto let. Zgradba, v kateri trenutno delamo, pa je dopolnila ravno letošnje leto že dobrih 100 let. 100 let v zgodovini človeštva ni veliko, za nas pa je to največ, saj s tem dokazujemo svoj obstoj, našo duhovno rast, našo fakulteto za nadaljnje življenje. OŠ je temelj za nadaljni razvoj za uspešno delo vsake še tako male lokalne skupnosti, kakor je naša.

Za ta dogodek se moram od srca in v imenu današnjih in bodočih generacij zahvaliti vsem krajanom bivše KS Cirkulane, ki smo na referendumu obkrožili veliki „DA“, saj brez Vaše volje in želje še tako dobra občina tega ne bi mogla doseči. Zdravje in znanje sta predpogoj za uspešno delovanje vsakršnega človeka, tako tudi nas. Nas je samo toliko, da se moramo tudi za enega otroka truditi in skrbeti in mu omogočati takšen razvoj in duhovno rast kot drugod za tisoč, saj je veličina in uspeh naroda v osveščenosti, razgledanosti in znanju. Z novim prizidkom bomo pridobili nujno potrebnih dodatnih 504 m² sodobno urejenih učnih in spremljevalnih prostorov.

Temelji za šolski prizidek so končani

Ti so potrebni za kvalitetno delo tako strokovnega kadra, kateremu zaupamo svoje otroke, kot našim

najmlajšim. To smo jim dolžni zagotoviti mi, saj drugega na tem prostoru ni.

Na tem mestu ne bi posebej omenjal razprav in polemik, kakor tudi ne bi omenjal komentarjev okrog samih priprav na ta prizidek. Rekel bi samo: vsi, ki ste v tem sodelovali v različnih odborih in svetih, ste predvsem sami dokazali, da zmorete in hočete. Ob takšnih ljudeh se našim bodočim rodovom ni potrebno bati naprej.

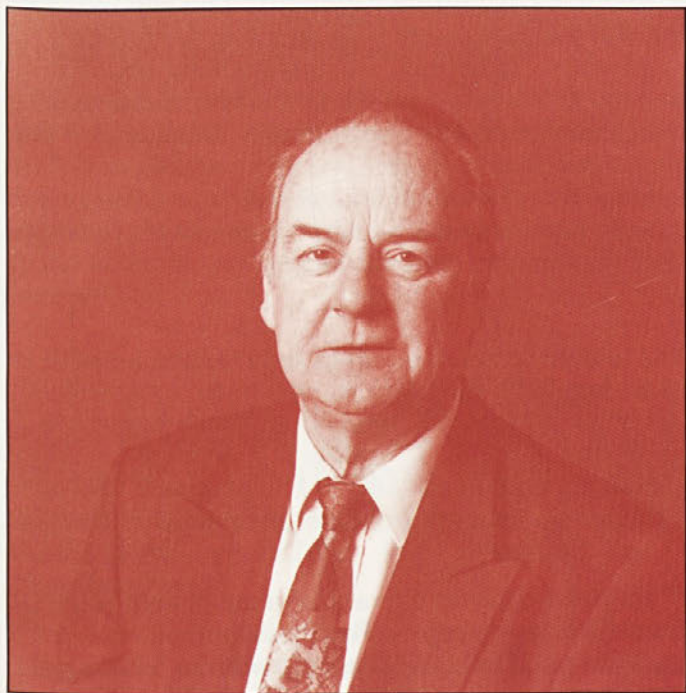
Več o sami šoli si bomo povedali takrat, ko bo prenovljena in dograjena pričakovala sedanje in bodoče „naše otroke“.

Do takrat pa v imenu naših otrok še enkrat iskrena hvala vsej naši lokalni skupnosti, občini Gorišnica in njenim pokončnim ljudem.

IVAN MAROH,
predsednik gradbenega odbora

DOBITNIKI NAJVIŠJIH OBČINSKIH PRIZNANJ OB LETOŠNJEM OBČINSKEM PRAZNIKU

ZLATKO ŠUGMAN

Rojen leta 1932, in sicer, v družini Šugman kot prvorojenec. Njegov oče Danijel Šugman je imel že v predvojni ali stari Jugoslaviji odlično igralsko skupino, ki je slovela daleč po Štajerskem. Še bolj pa se je ta dejavnost razmahnila po koncu druge svetovne vojne. Zato ni nič čudnega, da je Zlatko že kot otrok začutil

željo in nagnjenje do tega poklica. S svojimi vrstniki je naštudiral že proti koncu vojne igri "Darinka" in "Kovačev študent", ki sta bili odigrani v Nacovem skednju kar trikrat, na Horvatovem dvorišču in pozneje po vseh okoliških vaseh, na raznih mitingih in proslavah. In tudi pozneje je bil njegov delež ali prispevek h kulturnemu življenju Gorišnice precejšen, čeprav je bil v glavnem vezan na šolske počitnice. V tistih časih je bila kulturna razigranost Gorišnice na višku in tudi na nivoju daleč pred drugimi na mariborskem področju, seveda po zaslugi Šugmanov, Matjašičev, Čoklov, Staničev, Žnidaričev, Fričevih in še mnogih drugih.

Tudi pozneje, ko so starši prodali imetje v Gorišnici in se preselili v Maribor, se je rad vračal nazaj, saj so ga vezali na ta kraj lepi in nepozabni spomini.

Njegova poklicna gledališka pot se je začela po končani akademiji v Mariboru, nadaljevala v Celju in končno je pristal v Mestnem gledališču v Ljubljani. Njegov repertoarski razpon je zelo širok, pretežno pa je nastopal v komedijah, se ukvarjal s humorjem in v največje veselje mu je seveda bilo, če je ljudi nasmejal. Njihov smeh mu je bilo najljubše in najdragocenejše plačilo. Letos mineva 40 let, kar se je zapisal temu lepemu, a težkemu poklicu.

Kot vsi dobri in veliki komedijanti ima tudi Zlatko Šugman vrsto najrazličnejših, enako zlahtnih obrazov, pa čeprav so vsi značilno zaznamovani z njegovo izrazito in neponovljivo osebnostjo. Je obraz umetnika, za katerega ni majhnih in velikih vlog - vse so mu enako pomembne, gre za moralo dela, kakršna je značilna za umetnike najplemenitejšega formata.

V svoji bogati karieri je podal vrsto različnih likov v gledaliških predstavah, na filmskem platnu in na televizijskih ekranih.

Njegova umetnost je bila doslej deležna pomembnih odmevnih družbenih priznanj, kot so nagrade ZDUS, Prešernovega sklada, Sterijevega pozorja in druge. Najvišje priznanje pa je seveda Borštnikov prstan.

Letos je prejel Župančičevo nagrado za življenjsko delo.

V časopisu "Delo" je bilo 12. junija 98 zapisano: Za življenjsko delo je Župančičevo nagrado prejel Zlatko Šugman, igravec Mestnega gledališča ljubljanskega. K oblikovanju vlog pristopa s prav posebno vednostjo in radovednostjo ter vselej išče možnost, da se poglobi v tiste protislovne sile človekove narave, vloge in usode, ki so poglavitni vir komičnega. Pri tem ne dela vnaprejšnje razlike med manj zapletenimi komičnimi liki, satiro in zahtevnejšo karakterno komiko. Šugman vedno znova izumlja in je v svojem komedijanstvu neponovljiv. Njegov razpon seže od zadržane komike, tenkočutno obarvane s pomenljivo mimiko, do elementarno razigranega komedijanstva in ponotranjenega, že kar v filozofski razmislek nad človeško usodo naravnane posmeha ter bridko ironičnih komentarjev k človeški ničevosti in minljivosti. V

bogatem igralskem opusu je briljantno upodobil celo plejado likov.

“Dnevnik” 12. junij 98

Zlatko Šugman je letošnji nagrajenec za življenjsko delo. Na kratko bi se obrazložitev žirije glasila takole: Zlatko Šugman je komedijant, ki mu ni para!

Zato občina Gorišnica ob 3. občinskem prazniku na podlagi sklepa št. 53 - 98, podeljuje Zlatku Šugmanu naziv častni občan občine Gorišnica.

PREDSTAVLJAMO VAM ČASTNEGA OBČANA OBČINE GORIŠNICA - ZLATKA ŠUGMANA

SREČANJA Z ZLATKOM ŠUGMANOM SO VEDNO PRIJETNA IN ZANIMIVA, KOT JE PRIJETEN IN ZANIMIV ZLATKO SAM. VENOMER SKRIVA KAKO PRESENEČENJE IN NJEGOVA HUDOMUŠNOST POTRJUJE PRAVILNO IZBIRO POKLICA. ZADRŽAN GOSPOD, KI DAJE VTIS DETEKTIVSKEGA OPAZOVALCA, SE NAENKRAT SPREMENI V ODLIČNEGA SOGOVORNIKA, KI SPRAVI V SMEH VSAKOGAR, ZATO SO DRUŽENJA Z NJIM PRISRČNA IN NEPOZABNA.

Izhajate iz znane igralske družine, saj je Vaš oče imel v Gorišnici svojo skupino, s katero je pripravljaval predstave. Ste kot otrok že vedeli, da bo igralstvo zaznamovalo Vaše življenje?

Nekako gre iz roda v rod: oča kovač – sin kovač, oča dohtar – sin dohtar, oča igralec – sin igralec.... Če sta s poklicem zadovoljna oba, oča in sin, pravimo: “Jabolko ne pade daleč od drevesa.”

Po prvih korakih na domačem odru v Gorišnici vas je gledališče dokončno premamilo. Toda v tistih časih je izbira študija na igralski akademiji pomenila nevsakdanjo odločitev. Ste imeli podporo tudi doma?

Očetje si želijo, da bi bili sinovi boljši in srečnejši. V vseh poklicih, tudi našem, našem še posebej. “Veliko poklicanih, malo izbranih,” je vzpodbujajoče govorila profesorica, ko nas je bilo devet sprejetih v prvi letnik akademije. Danes je na Slovenskem okrog 200 igralcev; zadovoljnih, manj zadovoljnih in tudi takih, ki jim v gledališkem poklicu ni ravno z rožicami posuto.

Kot študentu v Ljubljani se Vam je verjetno tožilo po domačem kraju in ljudeh. Vem, da ste se pogosto ob povratku z vlakom iz Ljubljane ustavili pri Pužekovi teti, kjer se je vedno našlo kaj za lačnega študenta. Se še spomnite katera jed Vam je takrat najbolj teknila?

Gorišničani so imeli radi svoje študente, rekel bi, da so bili kar malo ponosni na nas. Mi smo jim naklonjenost vračali z različnimi prireditvami: gledališkimi, športnimi, družabnimi... Če smo bili dobrodošli tudi pri Pužekovih, ni nikakršno naključje. Že res, da sta nam teknila kmečki kruh in domača klobasa, še rajši pa smo gledali in občudovali tri mlade in lepe dekle!

Po končanem študiju Vas je dokončno “odneslo v svet”. V Ljubljani ste si ustvarili družino in obiski v rodni Gorišnici so postali zgolj priložnostni. Vas je kdaj zamikalo, da bi se vrnil?

Vsi, ki odhajajo, mislijo, da se bodo vrnil. Mnogi so odšli na delo v tujino, da bi se po nekaj letih s polnimi žepi vrnil v rodni kraj. Pa so se, na žalost, vrnil redki ali po domače: “Človek obrača, bog pa obrne!”

Stalna izpostavljenost medijem in priljubljenost med ljudmi gotovo naredi svoje. Kako se kot igralec pripravljate na nastope in kje črpate energijo, saj kljub zasluženim pokojninam veliko delate?

V zadnjem času igram v gledališču po eno vlogo na leto. Kar pa zadeva energijo, hvala za kompliment, ta je v glavnem “izpuhtela” v tistem srečnem obdobju, ko smo na televiziji snemali komedije, humoristične nadaljevanke, satirične kabarete... Te oddaje so bile zelo priljubljene in ljudje jih danes pogrešajo. Več kot deset let nismo posneli česa podobnega. Vendar tudi prihodnost ni rožnata, predvidevam, da je slovenska televizija finančno čisto na “najgi.”

Vas to delo še veseli in, ali bi se še enkrat odločili za poklic igralca?

Igralski poklic je zelo lep, velikokrat pa v njem “krvavi pot potimo.” A če bi bil dohtar, bi bilo krvavega še več.

V svojem bogatem ustvarjanju ste prejeli najvišje gledališko priznanje – Borštnikov prstan – pred kratkim pa Župančičevo nagrado za življenjsko delo. Ste kdaj kot fantič pomislili, da boste posegali po najvišjih gledaliških nagradah?

Mladim fantom rojijo po glavi drugačne nagrade, s prstanom pa se srečajo tam nekje po petindvajsetem. Ko so me izšolali za komedijanta, ni bilo umetniških nagrad, razen Prešernove, vse druge so novejšega datuma. Pač, pri osemindvajsetih sem dobil prvo

nagrado za življenjsko delo: ženo! S temi nagradami pa, saj veste, kako je: eni jih kujemo v nebesa, drugi jih porivamo v vice, da o tretjih ne govorimo. Moj oče, humorist, je povedal nekaj podobnega: Sosedovemu Joži je umrla žena, pa gre v štacuno, da bi si kupil črni žalni trak za na rokav. - "Kakšen trak pa želite?" vpraša štacunar. Joža ga debelo gleda, štacunar pa mu prijazno razloži: "Veste, če ste imeli pokojno ženo zelo radi, vam priporočam širok trak. Če ste jo imeli malo manj radi, kupite malo ožji trak..."

"Hvala gospod štacunar," ga prekine Joža, "če je stvar taka, si bom okoli rokava zavezal malo črnega "cvirna!"

O Vas kot igralcu vemo veliko, kakšen pa je Zlatko Šugman v zasebnem življenju? Je res, da si ob novem letu najraje privoščite pravega "domačega kokota" z mlinci in ga zalijete z vinsko kapljico, ki jo že vrsto let kupujete v okolici Ljutomera?

Ob novem letu si privoščim, kar dobim na mizo. Pri jedi ne govorim, govorijo drugi, sem tiho, tiho je moje zasebno življenje. Zelo rad in s ponosom pripovedujem, da sem prijokal na svet v Gorišnici, pa čeprav moram začetno črko svojega rodnega kraja še posebej natančno izgovoriti. Sem pravi Prlek, nisem pa še slišal, da bi Prleki pili vino iz Bangladeša!

Vaš dober prijatelj Lojze Matjašič, tudi sam velik gledališki zanesenjak, pravi, da prav Vi skuhate najboljšo kavo. Kje ste odkrili to umetnost in, ali bi skuhali kavo tudi gorišniškemu županu?

Prijatelj Lojze ima kot šaljivec vso pravico, da pove tudi kakšno nepreverjeno. Kar pa zadeva kavo – lahko jo skuha oba, naš župan, ki že po službeni dolžnosti mora vedeti vse, pa naj pogrunta, katera kava je Lojzekova in katera je moja. Če mu še to uspe, ni vrag, da po bližnjih volitvah ne bo spet sedel na občinski prestol!

V zadnjem času ste si ogledali obe predstavi Kulturnega društva Simon Gregorčič iz Velike Nedelje, katerega režiser je zgoraj omenjeni prijatelj. Vaša obljuba je bila, da boste v prihodnje zaigrali s temi amaterskimi igralci. Je igrati v amaterskem gledališču kaj drugače kot v profesionalnem?

Rešiti moramo en sam problem : ali se bom jaz dva meseca vozil na vaje k Veliki Nedelji ali pa se bo Simon Gregorčič za dva meseca preselil k meni v Ljubljano!

Če le imate priložnost, radi potujete. Kje boste preživeli letošnji dopust ? Kam bi se še radi podali?

Malo doma, malo na morje, malo v planine, malo v dolino (dolina je Gorišnica). Če bi imel denar, če bi

imel čas, če bi bil zdrav, če, če, če... Presneti čeji, koliko se jih zmeraj nabere!

Kadar koli pridete v domač kraj, se radi srečujete z ljudmi in govorite narečje. Na kak način ohranjate "domači guč", ko pa Vaša žena in sin "ne veta gučati"?

Žena in sin sta eno, jaz sem pa jaz ! Zakaj pa se nista rodila v Gorišnici in bi že od rojstva "gučala" dva jezika!

P.K.

PLAKETA OBČINE GORIŠNICA V ROKE LOJZETU MATJAŠIČU

Svojim otrokom je skrben oče, vnukicam ter vnukom vzgojitelj, snaham dober tast, krajanom Gorišnice dober in pošten sosed, občini Gorišnica vzgleden in delaven občan, kulturnikom iz Velike Nedelje, Cirkulan, Ptuja, Dražencev in še kje velik učitelj in vsem, ki ga poznamo, dober prijatelj. To je Lojze Matjašič.

Gospod Lojze praznuje letos kar tri, zanj pomembne življenjske jubileje:

- 7. maja je dopolnil sedemdeset let plodnega in ustvarjalnega življenja;
- za njim je že dobrih 50 let gledališkega ustvarjanja;
- prvič v življenju je kot igralec nastopal v 50-ih ponovitvah neke gledališke predstave.

Življenjska pot g. Matjašiča je bila trnova, pa vendar kulturno in ustvarjalno bogata. Do danes je odigral 174 vlog in 83 del tudi zrežiral. Otroci ga poznajo kot Miklavža in kot dedka Mraza. Ljubitelji vinske kapljice se ga spominjajo kot krstitelja mošta. Bil je voditelj raznih koncertov. Najbolj prepoznaven pa je v vlogi Kopajzarjevega Tina. Ena resnih vlog je Cankarjev Hlapec Jernej. Sitarju je v doživetih besedah "zažgal" domačijo preko 100 krat. Široka je cesta po kateri hodi g. Lojze Matjašič, za njim pa ostaja neizbrisna sled.

Lojze Matjašič je ob rojstnem dnevu nazdravil s prijatelji

Zato občina Gorišnica ob 3. občinskem prazniku na podlagi sklepa št. 53 - 98, podeljuje Alojzu Matjašiču plaketo občine Gorišnica.

LISTINO OBČINE GORIŠNICA PREJME KMETIJA PINTARIČ

Do leta 1985 manjša kmetija s 6 ha obdelovalne zemlje, 1,3 ha gozda in manjšim vinogradom. V hlevu je bilo 15 glav goveje živine, z letno proizvodnjo okrog 2250 l na kravo in prodanega mleka okrog 27.000 litrov. Ker pa obstoječi hlev ni bil primeren za širjenje, so leta 1985 z nekaj lastnih sredstev in najetim kreditom pri HKS Ptuj zgradili hlev s 30 stojišči na prosto rejo in se začeli intenzivno ukvarjati s pridelavo mleka. Že v letu 1986 je bil viden uspeh, ker je bilo pridelanega 68.000 litrov mleka, kar pa se je vsako leto stopnjevalo. V letu 1989 je bila prekoračena meja 100.000 litrov, kar je bil takrat velik uspeh.

V letu 1993 so prejeli nagrado za drugo mesto od Mlekarnice Ptuj za prodanih 169.000 litrov mleka, naslednje leto ponovno drugo mesto za 198.000 litrov, v letu 1995 so osvojili prvo mesto z 214.500 litri in v letu 1996 ponovno prvo mesto za pridelanih 249.000 litrov.

Vsa ta leta se je povečevala proizvodnja po glavi, ki je bila v letu 1985 cca. 2250 litrov. V letu 1996 je presegla 7250 litrov. Za leto 98 je predvidena proizvodnja 7.600 litrov, kar pa kmetijo uvršča med najboljše rejce v Sloveniji.

Cilj kmetije je pridelati okrog 350.000 litrov mleka, kar pa je realno, saj kmetija trenutno poseduje 20 ha lastne zemlje in 12 ha v najemu. Ukvarja se izključno s prirejo mleka in pridelavo sladkorne pese, ki se vključuje v kolobar.

Na kmetiji živi 6 ljudi - gospodar, gospodinja, sin, bodoči gospodar, hči in starši, kmečki upokojenci.

Zato občina Gorišnica ob 3. občinskem prazniku na podlagi sklepa št 53-98, podeljuje kmetiji Pintarič iz Zamušanov listino občine Gorišnica.

PLAKETO OBČINE GORIŠNICE PREJME SLAVICA CVITANIČ

Predmetna učiteljica glasbene vzgoje na osnovni šoli v Gorišnici je velik kulturni zanesenjaka. Brez njenega deleža ne mine nobena najmanjša kulturna prireditev v šoli, kraju in občini.

Na šoli vodi otroški in mladinski pevski zbor, v katerem prepeva več kot petina učencev šole. Mnogi kasneje prepevajo tudi v ostalih zborih naše občine.

Je pa tudi zborovodkinja mešanega pevskega zbora Prosvetnega društva Ruda Sever Gorišnica. Pod njenim umetniškim vodstvom dosega pevski zbor iz leta v leto vidnejše rezultate. S svojimi izkušnjami in priljubljenostjo dosega med mladimi pevci izjemno spoštovanje. Veliko skrb posveča izbiri tudi zahtevnejšega repertoarja. Z nastopi s svojim Mešanim pevskim zborom prodira na zahtevnejše glasbene prireditve širom Slovenije, pa tudi v zamejstvo.

Zelo veliko kulturno vrednoto pa imata dva njena prispevka, ki bosta ohranila glasbeno izročilo rodovom, ki se bodo, v kar verjamemo, bogato kulturno udeleževali tudi v naslednjem veku. To je prvič raziskovalna naloga "Margetnsko pevsko izročilo", ki je zaradi velikega zanimanja tudi natisnjena kot knjiga. V tej knjigi je zbranih, notno in tekstovno zapisanih preko 180 ljudskih pesmi, ki smo jih, ki jih pojemo in ki jih bomo peli na našem področju. Letos pa je bil dokončan drugi projekt, in sicer "Margetnčani in tamburaška glasba", kjer je opisano vse o tamburanju nekoč in danes ter prvih 100 let delovanja naših tamburašev.

Zaradi njenega požrtvovalnega in vsestranskega dela na kulturno - prosvetnem področju ji je v lanskem letu Zveza kulturnih organizacij podelila srebrno plaketo ZKO občine Ptuj.

Zato občina Gorišnica ob 3. občinskem prazniku na podlagi sklepa št. 53 - 98, podeljuje Slavici Cvitanič plaketo občine Gorišnica.

DOBITNICA ZLATE LINHARTOVE ZNAČKE ANICA ČRNIVEC

Na področju ljubiteljskih dejavnosti se Slovenci radi angažiramo. V različnih društvih sodeluje preko milijon zanesenjakov, podatek, ki pove veliko o kulturi naroda, ki mu pripadamo.

Na različnih področjih izbiramo najboljše. V naši občini je najvišje priznanje na področju ljubiteljske kulture – Zlato Linhartovo značko – za vlogo gospe ministree v Nušičevi istoimenski komediji prejela Anica Črnivec iz Cirkulan.

Mnogi jo poznate, saj jo srečujete na delovnem mestu v Markovcih, v lepem vremenu vam bo v pozdrav pomahala s kolesa, srečali jo boste na njivi, v hlevu, na kulturnih prireditvah, v zimskih večerih pa jo zagotovo najdete na domačih odrskih deskah, kjer se skupaj z drugimi soigralci predaja študiju vloge.

Ja, res je naporno življenje "ministree". Marsikaj je treba postoriti in dnevi so zanjo pogosto prekratki. Poleg vsega naštetega je navsezadnje še mati in žena.

Kam segajo začetki ustvarjanja na odrskih deskah?

Že od otroštva naprej sem bila predana nastopanju, saj je mama pela pri zboru, sama pa sem prav tako želela nekaj početi. Za petje nisem bila najbolj primerna, sem pa našla veselje pri dramski skupini. Spominjam se pokojne učiteljice Danice Jankovič in predstave v sedmem razredu osnovne šole Bedak Pavlek, v kateri sem igrala mamo. Nato me je kar potegnilo.

Nato ste šli v trgovsko šolo na Ptuj. Se je gledališče umaknilo novemu tempu?

Ne, nasprotno. Z veliko volje sem igrala svoje vloge, pa tudi poklicno ustvarjanje me je mikalo. Vendar so bili takrat težki časi in treba si je bilo začeti služiti svoj kruh. Seveda je želja bila vedno prisotna, življenjski tok pa pogosto prekmari želje in hrepenenja.

V vseh teh letih se je zvrstilo veliko število igralcev in režiserjev. Ste od začetka ostali zvesti domačemu kulturnemu društvu v Cirkulanah?

Da, od začetka so režijo prevzemali učitelji, igralci so prihajali in odhajali, v zadnjem času nas je okoli 35. Režijsko vodstvo je prevzel Lojze Matjašič, ki ga izredno cenim.

Kako pa je z vlogami? Imate težave, preden se vživite v vlogo?

Pri študiju vloge začetim, kako jo bo treba odigrati, zato ni težav. Seveda je potem dosti odvisno od počutja in razpoloženja. Vloga je le vloga, pusta in brezosebna, če ji ne daš samega sebe in ji tako vdihneš življenje.

Kako pa je sploh prišlo do nominacije za Linhartovo značko?

Sodelovali smo na občinski reviji, kjer smo zaigrali Gospo ministrco. Na takšnih prireditvah je prisoten tudi selektor, ki oceni vsakega igralca posebej. In zgodilo se je, da sem prejela najvišjo oceno.

Slišati je, da bo domače kulturno društvo ob 100-letnici pripravilo gledališko predstavo na borlskem gradu. Vas je sedaj, ko ste osvojili Zlato Linhartovo značko, kaj strah novih vlog?

Strah me ni, saj potem tega ne bi počela. Res pa je, da osvojeno priznanje nalaga večjo samoodgovornost in angažiranost pri bodočih predstavah. Projekt, ki naj bi se ga lotili, bo seveda zahteven, zato pa toliko bolj mikaven in upam, da nam bo uspelo.

P.K.

OSMOŠOLKI PREVEDLI V NEMŠKI JEZIK PRAVLJICO O POVODNEM MOŽU

Mateja Kovačec in Petra Petek, učenki 8. a razreda, sta sodelovali na svetovnem natečaju "Wasserwelten (EXPO 2000)", ki ga je razpisal Goethe Institut. Njun prispevek je prevod in priredba slovenske ljudske pravljice O povodnem možu v nemškem jeziku. Likovno je temo predstavil učenec 7. a razreda, Miha Bezjak.

SKORAJ STO LET

»Pri Sv. Barbari v Haložah obhajala se je 8. septembra pomenljiva slovesnost. Veliki druh pokojnega Raiča, ki je svojedobno že jel prešinjati Haložane, a je po njegovi smrti zopet zadremal, ponuja se vnovič. Praznovali smo ustanavljanje novega bralnega društva »Naprej«, katerega naloga bo, pospeševati med društvenimi udi vseobčo omiko in izobrazbo ter buditi in krepiti narodno zavest. Živo se je čutila potreba bralnega društva že dolgo, a premagati so se morale velike ovire, predno se je zasnovalo...«

Zelo visokozveneče besede in na svojstven način tvorjeni stavki, ki tudi nepoznavalca popeljejo v neki drugi čas, ki se ga ne spomni skoraj nihče. Skoraj sto let je od takrat, ko je takole poročal dopisnik takratne »Domovine«, ki se je skrival pod psevdonimom »Vandrovček«. Leto 1889 je tako izhodišča točka kulturnega udejstvovanja haloškega človeka na organizirani način in je takšen »starinski« datum vsaj za Cirkulane in okolico zavidanja vreden jubilej.

»Vandrovček« v svojem stavku zelo lepo okarakterizira pojem besede kultura, ki je sicer latinskega izvora in je prvotno pomenila obdelovanje zemlje, kasneje pa tudi vzgojo in izobraževanje. Iz formalne definicije je mogoče razbrati, da je kultura gospodarski, znastveni, нравni in še kakšen razvoj človeka v njegovi dejavnosti in iz nje izvirajoči pridobitve in vrednote. Sledne so žal velikokrat napačno tolmačene, zato Fredijev aforizem, da si pri nas že vsak zvodnik razmišlja, da je kulturni animator, še kako drži.

V teh borih sto letih se je na področju ljubiteljske kulture, kot temu sedaj pravimo, dogodilo marsikaj. Dogodki iz tega obdobja nikakor niso tonili v pozabo - v obliki brošure, ki je izšla ob praznovanju 90. letnice, sta jih spisala domačina, dr. Vladimir Bračič in Jože Vidovič.

Že v začetku naslednjega leta bo izšla tudi z zadnjimi desetimi leti dopolnjena in prenovljena brošura. Seveda to ne bo edina hvala stoletnemu jubileju, saj

bomo kulturniki v kraju in okolici organizirali vrsto prireditev, ki bodo razporejene v celotnem letu in zbrane v Letnem koledarju prireditev.

Izpostavil bi predvsem osrednjo, ki se bo vršila okrog 8. septembra, najverjetneje na gradu Borlu kot večina dosedanjih večjih jubilejev društva. Poleg gostujočih skupin se bomo predstavili prav vsi iz Kulturnega društva »Franček Kozel«, ki je, kakor ob njegovi ustanovitvi, sestavljeno iz mešanega pevskega zbora, dramske in tamburaške skupine ter knjižnice. Pohvalimo se lahko tudi s tremi novimi skupinami: ljudskimi pevci, mladimi pevci in tamburaško šolo; slednja deluje v sodelovanju z osnovno šolo. Prav šolstvo v Cirkulanah drugo leto praznuje »malenkost« višji jubilej kot kultura, kar bomo počastili z odkritjem spominske plošče ob 220-letnici. Pri vse teh dogodkih, ki se bodo zvrstili naslednje leto, ne želimo ostati sami, saj verjamemo v možnost nadaljnjega sodelovanja z ostalimi društvi kraja in okolice, kakor tudi z novo ustanovljenimi informacijskimi pisarnami.

Naj končam z začetkom.

Ob ustanovitvi bralnega društva so člani upravnega odbora sklenili ustanoviti knjižnico, moški pevski zbor, tamburaški zbor in igralsko skupino. Tako so že 25. februarja naslednjega leta v šolskih prostorih priredili »Krasno veselico z gledališko igro «Kje je meja?» s petjem in tamburanjem«. To je bila prva gledališka predstava v našem kraju, prvič pa so nastopili tudi domači moški pevci. Kot gostje so nastopili tamburaši iz Višnice, vendar pa sta že 25. julija moški pevski zbor in tamburaški zbor priredila v prostorih šole prvi skupni koncert.

Bodi zgolj fotografija iz letošnje »Veselica s petjem, tamburanjem in igro«, ki se je vršila v soboto, 6. julija, v Cirkulanah, za pokušino.

Boštjan Polajžer

PRISPEVEK ZA SADJARJE IN VINOGRADNIKE

Poletje, še zlasti v juniju in juliju, je v Sloveniji čas ploh in neviht. S pojmom nevihte meteorologi označujejo intenziven vremenski proces, povezan z grmenjem, padavinami, lahko tudi s točo, in močnimi vetrovi. Toča je v Sloveniji redek pojav, pa vendar lahko povzroči v kmetijstvu veliko škodo. Povprečno imajo kraji v Sloveniji med 1 in 3 dni s točo na leto. V sadovnjakih toča poleg plodov poškoduje tudi liste, skorjo in mlade poganjke, tako da je škoda opazna več let. Povsod tam, kjer je sadovnjak poškodovala toča, priporočamo takojšnjo uporabo fito-sanitarnih pripravkov na osnovi kaptana ali euparena v koncentraciji 20-25 dag/100 l vode. Omenjena priprava pospešujeta celjenje ran na listih in plodovih. V vinogradih, poškodovanih s točo, prav tako priporočamo takojšnjo uporabo kemičnih pripravkom, ki pospešujejo celjenje ran. Priporočamo uporabo kaptana ali folpeta, v koncentraciji 20-25 dag/100 l vode. Dolgoročno najboljša je zaščita sadovnjakov in vinogradov z mrežo proti toči, ki nam zagotavlja stalen in nepoškodovan pridelek.

MIRAN KLINC, dipl. ing. agronomije

ESMERALDA NA OBISKU TUDI V OBČINI GORIŠNICA

Še pred tednom, dva, se je v Sloveniji zgodil dogodek meseca, če že ne leta, saj je k nam na obisk pripotovala mehiška igralka Leticia Calderon, bolj znana kot Esmeralda iz istoimenske nadaljevanke. Potem, ko je v spremstvu svojega moža Marcusa bila v kar nekaj krajih po Sloveniji, je prišla tudi na Ptuj in pozneje še v Gorišnico, povsod pa jo je pričakalo več tisoč zvestih oboževalcev. Esmeralda je v letošnjem letu preprosto zavladata v televizijskih popoldnevih slovenskih družin in kot igralka je postala kraljica slovenskih src. Ljudje obožujejo in »ljubijo« Esmeraldo, saj je zanje popolna in predvsem preprosta ženska, zato pa je bilo čakanje na njen prihod v Slovenijo toliko bolj odmevno.

Esmeralda na Dominkovi domačiji v Gorišnici

Leticia Calderon je izpolnila svojo obljubo in prišla v Slovenijo. Tisti, ki jo tako zelo obožujejo, v njej vidijo neizmerno lepoto, prisrčen nasmech in ženski čar, ki jo spremlja na vsakem koraku. Mnoge je očarala že v Mariboru, pa na Bledu, v nedeljo, 5. julija, pa še Ptujčane, Gorišničane in mnoge okoličane. Veličasten in množičen sprejem so ji pripravili pred ptujsko mestno hišo, Gorišničani pa so Leticio sprejeli na Dominkovi domačiji, kjer je bil posebej zanje pripravljen tudi kulturni program. Leticia se je vpisala še v knjigo spominov Dominkove domačije, ljudske pevke so ji nadele rdečo kmečko rutico, v spremstvu pa so Leticio potem s kočijo zapeljali do gostišča Botra, kjer so posebej zanje pripravili svečano kosilo.

Ves popoldan pa je na Esmeraldo čakalo vsaj 5 tisoč ljudi na letališču v Moškanjcih, tudi dež in nekajurno čakanje jim nista mogla do živenga, preprosto so si ljudje le želeli nepozabnega srečanja z Esmeraldo.

Na letališču v Moškanjcih je Leticia požela glasen aplavz, ljudje so vzklikali »Esmeralda, Esmeralda...«, župan Slavko Visenjak pa je Leticiji ob obisku v gorišniški občini podaril haloški klopotec, katerega je poleg vseh drugih spominskih daril odnesla s seboj v Mehiko. V svojem nagovoru je bila Leticia kratka in hkrati prisrčna, večkrat pa dejala: »Rada vas imam.« in »Hvala, ker ste prišli. Lepo mi je z vami«.

Esmeralda maha v pozdrav svojim oboževalcem

Če odmislimo vso tisto prerivanje za razglednice z Esmeraldino podobo, nekaj krepkih kletvic, ki smo jih slišali med ljudmi, in nezadovoljstvo nekaterih čakajočih, je bil obisk Leticie Calderon velik in nepozaben trenutek za vse. Ljudje se bodo tega prav gotovo dolgo spominjali, Leticio pa ohranili v lepem in

nadvse prijetnem spominu. Spominjali se je bodo po njenem nasmehu, prijetnem nastopu in prijaznih besedah, njeni oboževalci v Sloveniji pa jo tako dobro poznajo s televizijskih ekranov, iz nadaljevanke Esmeralda.

Upajmo, da je bila na koncu obiska v Sloveniji zadovoljna tudi Leticia, da sta skupaj z možem pri nas našla nekaj zase, nekaj tistega, kar sta kot prijeten spomin na Slovenijo že ponesla s seboj v Mehiko. Letica Calderon je namreč obljubila, da bo v Slovenijo še prišla.

Z Esmeraldo se je pogovarjal urednik časopisa VESTI IZ VASI

TM

TEČAJ ZA GASILCA GZ GORIŠNICA

V zimskem času je GZ Gorišnica organizirala tečaj, s katerim so si tečajniki pridobili osnovno gasilsko znanje in pridobili čin GASILEC. Tečaj je uspešno opravilo 68 kandidatov, od tega kar 21 žensk. Čestitke ženskam za korajžo in pogum! Vsi predavatelji so bili iz domače GZ, ki so na koncu bili zadovoljni z udeležbo in doseženim znanjem.

Nekaj večšin so tečajniki pokazali na zaključku tečaja v Mali Vasi, kjer je bil praktičen prikaz gašenja. Po uradnem delu pa so zaključili ob domači hrani in pijači, in tako pokazali, da se gasilci znajo tudi poveseleli po napornem delu.

Podelitev zaključnih spričeval bo v Gorišnici, v soboto, 18. julija 1998, ko bo v okviru 2. dneva gasilcev GZ Gorišnica gasilska vaja operativnih enot GZ Gorišnice.

Vsem novim gasilcem in gasilkam iskrene čestitke!

OBČINSKO GASILSKO TEKMOVANJE V MOŠKANJCIH

Redna letna aktivnost operativnih članov v vseh Prostovoljnih gasilskih društvih naše GZ je Občinsko tekmovanje. Tokrat je bilo tekmovanje na letališču v Moškanjcih in sicer v dveh dneh. Prvi dan, 24.6.1998 so tekmovali v pionirski in mladinski konkurenci. Doseženi so bili naslednji rezultati (navajamo samo najboljše uvrstitve):

PIONIRJI

1. PGD Zamušani
2. PGD Muretinci
3. PGD Gorišnica

PIONIRKE

1. PGD Gorišnica
2. PGD Zagojiči
3. PGD Formin

MLADINCI

1. PGD Gajeveci-Placerovci
2. PGD Moškanjci
3. PGD Formin

MLADINKE

1. PGD Gajeveci-Placerovci

Drugi dan tekmovanja, 25.6.1998 so tekmovali v članski konkurenci in veterani. Pokale so dobile naslednje ekipe:

ČLANICA A

1. PGD Moškanjci
2. PGD Zamušani
3. PGD Zagojiči

ČLANICE A

1. PGD Zamušani
2. PGD Zagojiči
3. PGD Moškanjci

ČLANI B

1. PGD Mala Vas
2. PGD Zamušani
3. PGD Formin

ČLANICE B

1. PGD Mala Vas
2. PGD Formin

VETERANI

1. PGD Formin
2. PGD Zagojiči
3. PGD Moškanjci

V obeh dneh je tekmovalo 36 ekip, ki so pokazale zelo dobro gasilsko znanje. Še posebej so navdušili pionirji in pionirke, ki so komaj čakali, da so na tekmovanju pokazali, kaj so se naučili ob pomoči mentorjev v domačem društvu.

ANKETA

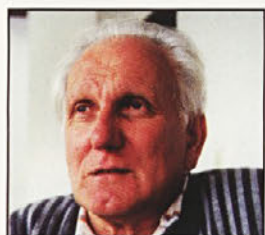
Glasilo Občine Gorišnica VESTI IZ VASI je po anketi, ki jo objavljamo, že našlo mesto med prebivalci naše občine. Lepega julijskega popoldneva, smo zmotili dela voljne ljudi in jih povprašali o vsebini, potrebnosti glasila, pogosti izhajanja in oblikovni podobi časopisa.

JANEZ JANŽEKOVIC, ZAMUŠANI

„Dobro je, da časopis izhaja in nas obvešča o dogajanju v občini. Najbolj me zanimajo kmetijske teme, sicer pa imam malo časa. Zoper izhajanje časopisa nimam pripomb.“

IVAN KOROŠEC, ZAMUŠANI

„Informacije, ki jih nudijo VESTI IZ VASI so pomembne, pogrešam le več natančnega poročanja iz sej občinskega sveta in področja investicij. Predlagam, da se postavijo zapornice na prehodih z železniško progo, posebej pri kamnu 30.4, saj bi se drugače morali voziti daleč okoli, kar pa ni praktično. Podoba občinskega glasila mi je všečna, križank pa ne rešujem, saj me prehitijo domači. VESTI IZ VASI pri naši hiši hranimo.“

NATAŠA ŽNIDARIČ, GORIŠNICA

„Časopis mi je poznan, vendar preberem le športne članke, ostale pa preletim. Všeč mi je tudi ime časopisa, tako po vsebini, kot po imenu družji ljudi. Križanko rešim, predlagam pa, da bi VESTI IZ VASI izhajale bolj pogosto, na primer na 14 dni.“

PETER ZMAZEK, GORIŠNICA

„Informiranje prebivalcev občine Gorišnica se mi zdi še kako pomembno, vendar informacije že nekoliko zastarajo. Poročanje je objektivno, pritegniti pa je potrebno tudi druge, da kaj napišejo. Ob občinskem prazniku se udeležujem različnih prireditev, želim pa si, da bi časopis ohranil podobo in izhajal bolj pogosto.“

ANICA JAMNIK, GAJEVCI

„VESTI IZ VASI samo prelistam, zakaj več pa žal ni časa. Samo ime mi ni všeč, tudi informacij ni dovolj. Poročanja o delu občinskega sveta ne spremljam saj politike tako ali tako ni moč spremeniti. Časopis naj ostane, mogoče je drugim zanimivejši, kot meni.“

JULIANA FRIDAUER, CIRKULANE

„Poročanje o tem, kaj se dogaja v domačem kraju je zanimivo. Informacije so dobrodošle, zato VESTI IZ VASI vsaj pregledam, preberem pa tisto, kar me zanima. Ugaja mi tudi podoba časopisa in obseg, na koncu pa poskušam rešiti še križanko.“

ZVONKO BRATUŠEK, CIRKULANE

„Po do sedaj izdanih številkah še ne morem soditi ali je časopis dober ali ne. Veseli me, da je poročanje o dogajanju na cirkulanskem koncu dobro pokrito. Za objektivnejše poročanje bi bilo potrebno pridobiti zunanje sodelavce. Tudi društva bi lahko izkoristila možnost poročanja in se na ta način predstavila. Podoba časopisa mi je všeč, mogoče je celo prebogata.“

MIHAELA LETONJA, GRADIŠČA

„VESTI IZ VASI poznam, prelistala sem obe številki. Ime mi je všeč, tako kot podoba. Na področju infrastrukture se je veliko naredilo, kar izvem ravno iz časopisa. Všeč so mi lepe fotografije, križanka pa se mi zdi pretežka. Sem za to, da VESTI IZ VASI izhajajo še naprej.“

JAKEC MAJCENOVIC, CIRKULANE

„Novice so potrebne, te pa še posebej, saj govorijo o delu v naših krajih. Najbolj pozorno preberem kmetijske novice in tiste, ki so povezane z domačim okoljem. Všeč so mi barvne fotografije, pa tudi ime je posrečeno. Zelo veliko se je

spremenilo v teh krajih, zato spoštujem gospoda župana, saj je pravičen in dober človek, to pa je tudi vzrok, da ga imajo ljudje radi. Zanima me, kdaj bodo počistili potoke, da bodo ti haloški kraji še lepši. VESTI IZ VASI bi si naročil tudi v primeru, če bi jih bilo treba plačati, sicer pa bi lahko bile tiskane na bolj skromnem papirju.“

VILI GNILŠEK, DOLANE

„Prav je, da se o dogajanju v občini piše. Tako prihaja do večjega sodelovanja in združevanja ljudi. Všeč so mi tudi prireditve ob občinskem prazniku, ki se jih udeležujem. Vsebina VESTI IZ VASI je zanimiva, občasno izhajanje se mi zdi zadostno. Časopis naj ostane, le papir je lahko manj kvaliteten.“

SVETI FLORIJAN, GORIŠNICA

„Čeprav stojim sredi vasi, vam moram povedati, da me poštarji dobesedno ignorirajo. VESTI IZ VASI vozijo na vse konce občine, nobeden pa mi ne nameni toliko pozornosti, da bi vsaj pregledal slike in na hitro rešil križanko. Včasih se vsaj župan spomni name in mi nameni kakšen pogled. Zato tudi vztrajam tukaj, kjer sem. Upam, da bo kakšna številka glasila prišla tudi v moje roke. Vaš Florijan.“

P.K.

Foto: T.M.

KLUB MALEGA NOGOMETA KMN DOLANE

Klub malega nogometa Dolane je mlado društvo, ki ima sedež v občini Gorišnica. Ker nas domačini kljub reklamnim sporočilom in dosedanjim uspehom slabo poznajo, smo se odločili v tem občinskem glasilu podati nekaj pomembnejših informacij o ustanovitvi in delovanju ter uspehih našega kluba.

Začetki delovanja kluba segajo v leto 1996, ko je sedem posameznikov ustanovilo ekipo za mali nogomet pod imenom KROJAŠTVO KOKOL, ki jo je v večini sponzoriral gospod Stanko KOKOL, sestavil in vodil pa jo je njegov sin Damjan Kokol. Ekipa se je sestala z željo, da bi se udeleževala čim večjega števila turnirjev v malem nogometu. V začetku je bila ta želja le ljubiteljska. Konec leta 1996 je začela ekipa osvajati

prve pokale na močnih turnirjih, to so bili prvi uspehi te ekipe nasploh. V prvi sezoni je osvojila 3 pokale, od tega drugo mesto in dve tretji mesti.

Leta 1997 se je število igralcev v ekipi povečalo s 7 na 15. Člani so začeli razmišljati o ustanovitvi lastnega kluba malega nogometa. Povod takemu razmišljanju je bila ustanovitev Športne zveze občine Gorišnica ali SZ Gorišnica-Cirkulane. V omenjeno zvezo so se lahko včlanila le društva, ki so bila registrirana v Registru društev RS. Omenjena ekipa je zato postala 08.03.1997 društvo z imenom Klub malega nogometa Dolane. Predsednik kluba je postal g. Janko PRELOG, zastopnik toni PODHOSTNIK, blagajnik pa Ivan ARNEČIČ. Klub malega nogometa Dolane je postal najmlajša članica SZ občine Gorišnica, obenem pa je edino društvo v občini Gorišnica, ki se ukvarja izključno le z razvojem malega nogometa. Prva letna konferenca kluba je pokazala, da vsi odbori v klubu delujejo odlično. Ker se je v klub včlanilo veliko število novih članov, upamo, da bodo rezultati delovanja odborov še boljši.

V tekmovalni sezoni 1997/98 smo z novo strukturo igralcev, ki smo jih pripeljali v klub tudi iz NK Stojnc, NK Gorišnice, NK Dornave in ŠD Cirkulan (večina igralcev je še vedno iz Cirkulan in Dolan), zgradili močno ekipo 13-ih registriranih igralcev pri NZS. Uspehi te ekipe in timsko delo so obrodili prve sadove že leta 1997 in sicer na turnirjih v malem nogometu, kjer smo od 9-ih turnirjev dosegli kar 7 pokalov (v letošnji sezoni smo na petih turnirjih osvojili že 6 pokalov in eno četrto mesto, pri čemer smo na turnirjih nastopali kar z dvema ekipama - ekipo A in ekipo B). Zelo smo ponosni na osvojitve prehodnega pokala za pokal občine Gorišnica in prehodnega pokala za prvaka vaških skupnosti območja Cirkulan, ki ju vsako leto organizira ŠD Cirkulane. V isti sezoni smo se vključili v II.medobčinsko ligo v malem nogometu na Ptuj, kjer smo dosegli nepričakovane uspehe. V ligi je sodelovalo 10 ekip. V 9-ih kolih smo 6-krat zmagali, enkrat igrali neodločeno in dvakrat tesno izgubili. Tako smo po rednem delu osvojili odlično drugo mesto, pri čemer pa je potrebno povedati, da smo kar 8 kol vodili na lestvici druge lige.

Danes je v klubu včlanjenih že 30 članov in ljubiteljev malega nogometa. Število ljubiteljev pa še vedno narašča. Za večje uspehe in večjo motivacijo igralcev smo vzporedno razvijali tudi športno navijaško skupino z imenom Fun Club Volkodlaki.

Omeniti moramo, da skrbimo za podmladek. Trenutno treniramo 8 dečkov (letniki 83 in 84), vodimo jih na turnirje v malem nogometu, kjer so mladinci pokazali veliko talenta in dosegli tudi že prve vidnejše uspehe proti veliko starejšim in izkušenejšim ekipam. Mladincem nameravamo posvetiti še več pozornosti, saj so le ti naša prihodnost, istočasno pa bomo skušali iskati nove talente izmed dečkov v OŠ Cirkulane.

Tajnik KMN Dolane

22.1.82

SESTAVIL: ANTON KOVAČEC	JEZIKOVNA ENOTA SESTAV. IZ BESED	NEZA- UPANJE. DVOM	SPOLNA OBSEDE- NOST	ZADNJA IN 14. ČRKA NAŠE ABECED	PRISLOV. KI IZRAŽA ZANIKANJE	SVETA PODOBA PRI PRAVO- SLAVNIH	NAŠ SMUČARSKI TRENER (JARO)
VISOKA PLANOTA V JZ SLOVENIJI							
NAVPIČNI ZRAČNI TOKOVI							
DENARNA ENOTA V MACAU SARAJEVO				DEB. PALICA PLUČA ZA VZBU- JANJE TEKA			
LETALO, AVION							

FOTOGRAF. TATJANA MOHORKO	ZVONE ŠERUGA			TRIUGELNA KIRURŠKA IGLA	GOZDNA POSEKA	NAČIN PRI- DOBITVANJA CVETNIH DIŠAV	BRUGGE ? BRUSELJ VNETJE KOŽE	MANJŠI DEL SKALE				GLAVNO MESTO IZRAELA	NEPRIJETNA SUMLJIVA ZADEVA
PREMIKANJE PO VODI S PLOVILOM								ZDRUŽENI NARODI 	OPERNI SPEV				
FR. MAT. IN ASTRONOM (JOSEPH- LOUIS)								MEDNARODNI FOND ZA POMOČ OTROKOM MAK. POLIT. (VERA)	UNITED KINGDOM				
OZRAČJE. PLAST ZRAKA KI OBDAJA ZEMIJO								BRENKALA ALEKSAND. VERSKI REFORMAT.					
SMUČARSKA NAPRAVA (PETERKA)									SOSEDNJI ČRKI		GL. MESTO BABILONIJE PROPADANJE NEKE VRSTE		
TISOČ KILO- GRAMOV					ŠVICARSKI POLITIK (PHILIPP) 60 MINUT				OBVESTILO, SPOROČILO, AVIZO				
GLASILO OBČINE GORIŠNICA	OTOK V KVARNER- SKEM ZALIVU	ANG. GLASBENIK (BRIAN)	ČAPKOVA DRAMA KRATICA ZA NEKO. VZH. NEMČIJO				EVA, LJUBKO- VALNO		ZAČETEK UZDE	ČAJ IZ SADJA	PREDLOG PERZUSKI KRALJ (KIR -DALJŠE)		ALEŠ KLINAR
VELETOK V ZAH. EVROPI				RADIJ SOGLASNIKA IZ BESEDE ROLA		VELIKA ZACETNA ČRKA, VERZALKA							
NAŠ KAJAKAŠ, OLIMPIJEC, VEHOVAR						LESTEV (POGO- VORNO)	SLOVENSKI FARMACEVT (FRANC. r.1938)	POVRŠINA, PROSTOR, OBMOČJE	BESEDNA VRSTA KONEC POLOTOKA				
GRAD V NAŠI OBČINI					UDELEŽENEC SINJSKE ALKE				NAJDALJŠA REKA V ALBANIJ				VRSTA ZELENE MORSKE RASTLINE, MORSKI MAH

Malo pomoči je dovoljeno: ACEVA, ARIJ, ENFLERAŽA, AVO, ERITEM, ETTER, KOZJEK, NOR, OORT

Rešitev celotne križanke pošljite na naslov: **Občina Gorišnica, Gorišnica 54, s pripisom „KRIŽANKA“**. Med pravičnimi križankami bomo v prihodnji kroniki kabelske televizije izžrebali 3 nagrajence. Nagrajenci prejšnje številke so: **1. nagrada - 5000 SIT: Srečko KRALJ, Gorišnica 62b • 2. nagrada - 4000 SIT: Peter BEZJAK, Gorišnica 81a • 3. nagrada - 3000 SIT: Tadej DOBRUN, Dolane 18.** Nagrade sta prispevali občina Gorišnica in gostišče **Botra** iz Gorišnice.